

# فصل اول اویات تعلیمی

ستایش: به نام کردگار

درس اول: چشممه - گنج حکمت: پیرایه خرد



## تکمیل زبانی

### واژه‌نامه

**فضل:** لطف، توجه، رحمت، احسان که از خداوند می‌رسد؛

**همخانواده:** فاضل، تفضیل، فضلا، فضیلت

**فرجام:** پایان، انجام، نتیجه

**فرازو نشیب:** بلندی و پستی، سرپالایی و سرازیری

**کام:** دهان

**کردگار:** بسیار عمل‌کننده، خالق، آفریننده، خدای تعالی

**کرطیع:** کسی که طبع منحرف و ناراست دارد.

**گلین:** بوته یا درخت گل، به ویژه بوته گل سرخ

**معره:** جای نبرد، میدان جنگ

**مفتاح:** کلید

**مدهوش:** بی‌هوش، سرگشته، متحیر

**مکاید:** ج مکیدت، مکرها، حیله‌ها

**میعاد:** وعده، قرار؛ **میعاد نهادن:** قرار گذاشتن

**نادره:** بی‌همتا، شگفت‌آور

**نمط:** روش، طریقه؛ **زین نمط:** بدین ترتیب

**نیلوفری:** صفت نسبی، منسوب به نیلوفر، به رنگ

نیلوفر، لاجوردی؛ در متون درس، مقصود از «پرده

نیلوفری» آسمان لاجوردی است.

**ورطه:** مهلكه، گرداب، گودال، گرفتاری

**هنگامه:** غوغاء، داد و فرباد، شلوغی

**همسری:** برابری، مساوات، زناشویی، ازدواج

**یله:** رها، آزاد؛ **یله دادن:** تکیه دادن / کج و ناراست

**دفع:** دور کردن، راندن کسی

**رزاق:** روزی دهنده؛ **همخانواده:** رزق، مرتق،

مرزوق، رازق ...

**زهی:** آفرین، شگفتان، خوش؛ هنگام اظهار خشنودی

یا شگفتی از چیزی یا تشویق و تحسین کسی گفته می‌شود.

**زهده‌در:** ترسناک؛ **زهره:** کیسه زرداد، پوسنی

کیسه‌مانند چسبیده به کبد و محتوی زرداد (صفرا)

**ستایش:** نیکوکی گفتن، مدح، آفرین‌گویی، شکر

نعمت، شکرگزاری

**سیک:** سریع، زود، فوراً

**شوق:** آرزومندی، میل، اشتیاق، رغبت، **جمع آن:**

اشواق؛ **همخانواده:** مشوق، شایق، تشویق، مشتاق ...

**شکن:** پیچ و خم زلف

**صورت شدن:** به نظر آمدن، تصوّر شدن

**صواب:** درست، راست، سزاوار

**عجایب:** جمع عجیبه؛ شگفتی‌ها، چیزهای بدیع

و شگفتی‌آور

**غلغله‌زن:** شور و غوغایکان

**غالب:** چیره، پیروز

**فرج:** گشایش، گشایش در کار و از میان رفتن غم

و رنج

**فروغ:** روشنایی و پرتو

**آبغیر:** برکه، استخر، حوض

**از قصا:** اتفاقاً

**افلاک:**

جمع فلك، آسمان‌ها

**برفور:** فوری، به زودی، بلا فاصله

**برازنده‌گی:** شایستگی، لیاقت

**پدیدار:** نمایان، آشکار، ظاهر

**پیرایه:** آرایش، زیور، زینت

**پای‌کشان:** رفتن به تائی و آهستگی

**تیزپا:** تندرو، تیزرو

**ثبات:** استواری، پایداری، برجای ماندن

**جافی:** ستمگر، ظالم

**حمل:** بردازندۀ چیزی، حمل‌کننده، کسی که

باری را حمل کند؛ **همخانواده:** تحملی، محموله،

تحمل، حمل، حامله ...

**حسام:** شمشیر بیان، جانب تیز شمشیر

**حکمت:** علم، دانش، دانایی، درستی؛ **جمع آن:** حکم

**حازم:** محظوظ، دوراندیش

**حزم:** دوراندیشی، هوشیاری، استواری و بیش‌بینی

**خلاق:** آفریننده، آفریدگار، خدای تعالی

**حجلی:** شرمگینی، شرم‌مندگی، شرم‌مساری

**خیره:** سرگشته، حیران، فرومانده

**دست‌برد:** هجوم و حمله؛ **دست‌برد دیدن:** مورد

حمله و هجوم قرار گرفتن

## وازگان مهم املایی

## کلمات هم آوا و شبہ هم آوا

قول:	سخن، گفتار	صواب:	درست، راست	حزم:	دوراندیشی
غول:	نوعی از دیو	ثواب:	مزد، پاداش	هضم:	گوارش و تحلیل غذا
گزاردن:	ادا کردن، انجام دادن، به جا آوردن	منسوب:	نسبت داده شده	حازم:	محاط، دوراندیش
گذاردن:	نهادن، قرار دادن	منصب:	گمامشته شده	هاضم:	هضم کننده، گوارنده
غالب:	چیره، پیروز، توانا	قضا:	سرنوشت	بحر:	دریا
قالب:	پیکر، هیکل، شکل	غزا:	جنگ و پیکار	پاره:	نصیب، بخش
صورت:	قالب، شکل، قیافه، چهره، نقش، ظاهر	غذا:	خوراک	خواست:	اراده، مشیّت، میل، آرزو
سوزرت:	تندی، تیزی، شدت اثر، تأثیر			خاست:	بلند شدن، برخاستن

## کلمات مهم تک املایی

حقارت	ورطه	سهمگن	معرکه	زهی	ثبات
حیرت	جرئت	زهرهدر	حامل	فروع	فضل
برازندگی	ساحل	نعره	مبدا	غلغله زن	رُراق
غوغای	میعاد	تحسین	مفتاح	نمط	معرکه
ذخیرت	حیلت	عاجز	صیاد	مدھوش	تأخیر

## نکات دستوری

## اجزا (نقش‌های) جمله

اجزای (نقش‌های) جمله به دو دستهٔ اصلی و فرعی تقسیم‌بندی می‌شود:

**اجزا یا نقش‌های اصلی:** نهاد، فعل، مفعول، مسنند، متّهم (فعل)

نهاد: اسم یا گروه اسمی است که فعل یا گزاره درباره آن توضیح (خبر) می‌دهد؛ به عبارت دیگر، نهاد، همان صاحب خبر، فاعل یا مسنند‌الایه است.

شال قطره باران که درافتند به خاک / ماه ببینند رخ خود را به من / گل از شوق تو خندان در بهار است

فعل: هستهٔ گزاره است که در مورد نهاد توضیح می‌دهد و ویژگی‌هایی نظیر «زمان، شخص و ...» را دارد.

شال فروغ رویت اندازی سوی خاک

خواست کزان ورطه قدم درکشد

مفعول: به اسم یا گروه اسمی گفته می‌شود که در جواب سؤال «چه کسی را؟ یا چه چیز را؟» می‌آید و معمولاً با حرف نشانه «را» همراه است یا این نشانه را می‌تواند بپذیرد.

شال الهی فضل خود را یار ما کن  
مفعول نشانه مفعول

مسند: به اسم، گروه اسمی یا صفتی اطلاق می‌شود که در جواب سؤال «چه؟ چگونه؟ چطور؟ + فعل اسنادی» آورده می‌شود و عمدهاً با افعال اسنادی «شد،

گشت، است، بود و ...» به کار می‌رود.

شال یکی چشممه ز سنگی جدا / گل از شوق تو خندان در بهار است  
مسند مسنند فعل اسنادی

گاهی افعال استنادی به صورت مخفف، به کار می‌روند؛ مانند «تو حکیم هستی» یا مصراحت‌های: تاج سر گلبن و صحرا منم (من هستم) / تو بی رزاق هر پیدا و پنهان (تو هستی)

گاهی مصدرهای «آمدن»، «بهشمار آمدن»، «بهشمار رفتمن»، «به نظر رسیدن» و «به نظر آمدن» نیز در معنای فعل استنادی به کار می‌روند و مستند می‌پذیرند.

چو در وقت بهار آیی پدیدار (پدیدار آیی = پدیدار می‌شوی)  
او عاقل به نظر می‌آید (او عاقل است).

متهم: به اسم یا گروه اسمی گفته می‌شود که با یکی از حروف اضافه «به، در، با، از، برای و ...» همراه است.

خروس مغلوب را از رنج و عذاب برهانید.  
نشانه متمم

### ترتیب اجزاء جمله

**الف) شیوه عادی:** در این شیوه، اصل بر این است که نهاد در ابتدای جمله و فعل در پایان قرار گیرد و نقشهای دستوری دیگر (مفوعول، مستند، متمم و ...) بین نهاد و فعل قرار می‌گیرند.

باغ ز من صاحب پیرایه شد	ابر ز من حامل سرمایه شد
نهاد      متمم      مستند      مضافق‌الیه      فعل	نهاد      متمم      مستند      مضافق‌الیه      فعل

**ب) شیوه بلاغی (غیرعادی):** در این شیوه، جای اجزاء جمله، به تناسب حالات عاطفی تغییر می‌کند و این جایه‌جایی اجزا، به سبک نگارش نویسنده یا شاعر مستگی دارد و کاربردی ادبی می‌یابد.

ماه ببینند رخ خود را به من	چون بگشاییم ز سر مو، شکن
نهاد      فعل      مفعول مضافق‌الیه      متمم	حرف‌ربط      فعل      مفعول مضافق‌الیه      متمم

ترتیب عادی اجزاء بیت بالا به صورت زیر است:  
چون [من] شکن (پیچ و خم) را از سرِ مو بگشاییم، ما رخ خود را به من (در من) می‌بینند.

## قلمرو ادبی

قالب شعری: شکلی که قافیه به شعر می‌بخشد، قالب نام دارد، تفاوت قالب‌ها در چگونگی قافیه آن‌ها است.

قافیه: به واژه‌های هماهنگ پایان مصراحت‌ها گفته می‌شود که در حرف یا حروفی مشترک هستند.

ردیف: به کلمه یا کلماتی اطلاق می‌شود که عیناً و در یک معنا بعد از واژه‌های قافیه تکرار می‌شوند.

مثنوی: یکی از قالب‌های شعری است که هر بیت آن، قافیه‌ای مستقل دارد و درون‌مایه‌های آن عمدتاً حماسی، اخلاقی، عاشقانه و عارفانه است؛ شعر «ستایش» از الهی نامه عطار و «چشممه و سنگ» از نیما، هر دو در قالب مثنوی سروده شده‌اند.

### آرایه‌های ادبی

#### حقیقت و مجاز

##### حقیقت

اولین و رایج‌ترین معنایی است که از یک واژه به ذهن می‌رسد؛ مانند «جهان» در معنای لغوی «گیتی، عالم، هستی و ...» در بیت زیر از سعدی: «سعده‌یاگر همتی داری منال از جور یار

تا جهان بوده است جور یار بر پار آمده است»

##### مجاز:

به کار رفتن واژه‌ای است در غیر معنای حقیقی به شرط وجود علاقه (رابطه یا پیوند) و قرینه (نشانه)‌ای که از کلام دریافت شود؛ مانند به کار رفتن واژه «جهان» در معنای «مردم» در بیت زیر:

«اگر جهان همه دشمن شود، ز دامن تو  
به تیغ مرگ شود دست من رها ای دوست»  
در این بیت دشمن شدن جهان نشانه‌ای است که می‌توان از این طریق به مجاز بودن واژه «جهان» پی برد.

**علاقه:** پیوند یا رابطه‌ای است که میان معنای حقیقی و مجازی کلمه وجود دارد و آفرینش مجاز با وجود علاقه صورت می‌گیرد.

### رایج ترین علاوه‌ها

**۱ جزئیه:** ذکر جزئی از یک چیز به جای تمام آن



که نگین پادشاهی دهد از کرم گدا را  
(نگین ← انشتر)

برو ای گدای مسکین در خانه علی زن

**کلیته:** ذکر تمام یک چیز به جای جزئی از آن



وزین درخت همین میوه غم است برم  
(سر ← مو)

سپید شد چو درخت شکوفه‌دار سرم

**محلیه:** ذکر محل چیزی به جای خود آن چیز؛



تو از این چه سود داری که نمی‌کنی مدار؟  
(عالی ← مردم)

دل عالمی بسوزی چو عذار برفروزی

**آلیه:** ذکر ابزاری به جای کاری که با آن ابزار انجام می‌شود؛



برآشست عابد که خاموش باش  
(زبان ← سخن)

تو مرد زبان نیستی، گوش باش

**شباهت:** ذکر مشبه و اراده مشتبه با وجود رابطه همانندی (شباهت)؛



همدم گل نمی‌شود یاد سمن نمی‌کند؟  
(سر ← بار، معشوق)

سرو چمان من چرا میل چمن نمی‌کند؟

**مجاز** به علاقه شباهت را «استعاره» می‌گویند که در درس‌های آینده با آن آشنا خواهیم شد.

نماد

هرگاه کلمه‌ای جز معنی اصلی، نشانه و مظاهر معنای دیگری قرار گیرد، به آن نماد گفته می‌شود؛ مثلاً گل سرخ، علاوه بر مفهوم زیبایی، مفاهیم بسیاری مانند عشق، طراوت جوانی، عمر کوتاه و ... را می‌رساند؛ در شعر «چشممه و سنگ»، چشممه نماد خودنمایی، غرور و ... است؛ اما در متون دیگر می‌تواند نماد «پاکی، جوشش، لطفات و روشنی» باشد و در همین درس «دریا» نماد «شکوه و عظمت» است و در متون دیگر می‌تواند نماد «پاکی، بخشندگی و ...» باشد.

### حس آمیزی

آمیختن دو یا چند حس در کلام است، به گونه‌ای که به تأثیر سخن بیفزاید و سبب زیبایی آن شود؛ مانند: شیرین‌سخنی (آمیختن دو حس چشایی و شنوایی) در بیت:

لیک چنان خیره و خاموش ماند کز همه شیرین‌سخنی، گوش ماند

و «شنیدن بو» (آمیختن دو حس شنوایی و بویایی) در بیت:

بوی بهبود ز اوضاع جهان می‌شنوم شادی آورده گل و باد صبا شاد آمد

**گاهی** یک حس از حواس پنجگانه با پدیده‌های ذهنی (انتزاعی) آمیخته می‌شود؛



معنی رنگین به آسانی نمی‌آید به دست ذهنی بینای

**جان‌بخشی (تشخیص):**

نسبت دادن صفات و ویژگی‌های انسان به غیرانسان است.



گل از شوق تو خندان در بهار است

**تشیه:**

اعی همانندی میان دو یا چند چیز است؛ ارکان تشیه عبارتند از: مشبه، مشبه‌به، وجه شبه، ادات تشیه؛ که وجود دو رکن «مشبه و مشبه‌به» در هر تشیه الزامی است.



شیره تریاک آن شیر بی‌باک را چون اسکلتی وحشتناک ساخته بود.

مشبه ادات تشیه مشبه‌به وجه شبه

این شکست او را از میدان قهرمانی به منجلاب فساد کشید.

مشبه مشبه

## تاریخ ادبیات

شامل آثاری است که با هدف آموزش و تعلیم، موضوع‌هایی از حکمت، اخلاق، مذهب یا دانشی از معارف بشری را بیان می‌کند.

این آثار می‌توانند تخیلی - ادبی باشند تا مسئله‌ای را به صورت روایی یا نمایشی با جذابیت بیشتر ارائه دهند.

در این گونه متون، نویسنده یا شاعر، موضوع و مفهومی رفتاری، اخلاقی یا مسئله‌ای اجتماعی و پندآموز را به شیوه‌اندرز در قالب

داستان یا حکایت و به صورت شعر یا نثر بازگو می‌کند.

قابوس‌نامه از عصرالمعالی

کلیله و دمنه

گلستان و بوستان

نمونه‌هایی از آثار تعلیمی

مثنوی معنوی

شعر چشمہ و سنگ از نیما یوشیج

مرزبان‌نامه سعدالدین وراوینی

داستان خسرو اثر عبدالحسین وجدانی

## ادبیات تعلیمی

و بسیاری از آثار ادب فارسی اعم از طنز و غیرطنز

شعر ستایش از کتاب الهی‌نامه عطار نیشابوری، شاعر قرن ششم، در حوزه ادبیات غنایی است که در فصل سوم با آن آشنا خواهیم شد.

## قلم و فکری

## مفاهیم بر جسته و قرابت معنایی

## خلقت انسان از خاک

به نام کردگار هفت افلاک	که پیدا کرد آدم از کفی خاک
جسم را از خاک و آب او آفرید	روح را از باد و آتش پرورید
آفرین جان آفرین پاک را	آنکه جان بخشید و ایمان خاک را
که آدم ز یک مشت خاک آفرید	به خاکی تنفس جان پاک آفرید

## طلب فضل و رحمت و عنایت پروردگار

الهی فضل خود را بیار ماکن	ز رحمت، یک نظر در کار ماکن
کار من بیچاره، قوی بسته شده	بغشای خدایا که گشاینده تویی
جایی نرسد کس به توانایی خویش	الا تو چراغ رحمتش داری پیش
خواهم از فضل خدایارحمتی	کن به لطف خویش بر ما رحمتی
بر فضل توست تکیه امید او از آنک	پاشنده عطاوی و پوشنده خطبا
یا رب از ما نظر رحمت خود باز مگیر	که در این درد مرا رحمت تو درمان است

## رُزاقیت (روزی رسانی) و خلاقیت (آفرینندگی) پروردگار

تویی خلاق هر دان و نادان  
مرغ هوا را نصیب و ماهی دریا  
صورت خوب آفرید و سیرت زیبا  
رُزاق بنده پرور و خلاق رهنما

تویی رُزاق هر پیدا و پنهان  
از دِر بخشندگی و بندنه وزاری  
اکبر و اعظم خدای عالم و آدم  
دادار غیبدان و نگهدار آسمان

## آشکار بودن خداوند در عین پنهان بودن او از نظر خلق

تویی هم آشکار، هم نهانم  
گهی پنهان شوی در سوی ذاتت  
تویی پیدا و پنهان هرچه هستی  
ولی از دیده هر کس نهان است  
روی خود کرده عیان در پرده ها  
او چنین پنهان ز عالم از برای ماست این  
غیر از تو عیان که و نهان کیست

زهی گویا ز تو، کام و زبانم  
گهی پیدا شوی اندر صفات  
تویی خلاق هر بالا و پستی  
تجّلی رخت با مان عیان است  
ای عیان توانهان در پرده ها  
این چنین خورشید پیدا چونک پنهان می شود  
پنهان به جهان تو و عیان تو

## تجّلی خداوند در پدیده های آفرینش

حقیقت، پرده برداری ز رخسار  
عجبی ب نقش ها ساری سوی خاک  
در تجلی است یا اولی الابصار  
از وی شده موجود، وجود همه اشیا  
مگوی نور تجلی فسون و طریاری است  
ایست داور به خلق جلوه گر آمد  
حق اندر وی ز پیدایی است، پنهان  
این همه نقش در آینه اوهام افتاد

چو در وقت بهار آیی پدیدار  
فروع رویت اندازی سوی خاک  
یار بی پرده از در و دیوار  
تا پرتو حسن رخ توکرد تجلی  
به چشم عقل بیین پرتو حقیقت را  
مزده که روی خدا ز پرده برآمد  
جهان جمله فروع روی حق دان  
حسن روی تو به یک جلوه که در آینه کرد

## وصف ناپذیری ذات حق و ناتوانی انسان از توصیف او

یقین دانم که بی شک، جان جانی  
هم چنان هیچ نگفتم که صد چندین است  
حسن گل بیش از قیاس بلبل بسیار گوست  
حاشا که در کمال تو نقصان اثر کند  
نه در ذیل وصفش رسد دست فهم  
نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نیایی

هر آن وصفی که گویم بیش از آنی  
هرچه گفتیم در اوصاف کمالیت او  
سعدها چندان که خواهی گفت وصف روی یار  
در گنه وصف تو نرسد فهم چون منی  
نه بر اوج ذاتش پرد مرغ وهم  
نتوان وصف تو گفتن که تو در فهم نگنجی

## اظهار عجز و نادانی بشر و تأکید بر دانایی خداوند

تو دانای تو دانای آنچه خواهی  
توانای مطلق تویی من کیم؟  
می‌دانم می‌دانم هیچ هیچ  
همه نادان تویی بر جمله دانا  
هیچ بینایی جمال او نمید  
چگونه وصف کنم بحر بی‌کران تو را؟

نمی‌دانم نمی‌دانم الهی  
تو دانای آخر که قادر نیم  
این قدر دانم که با این پیج در پیج  
تو در پرده برون پرده غوغما  
هیچ دانایی کمال او نمید  
کمال و علم تو بحری است بی‌کران و عمیق

## کندی و تندي حرکت

گاه چو تیری که رود بر هدف  
گهی راست بر زین نشستم گهی کج  
نشستی چون کشش گفتی که برخیز  
گهی تندر و گهی آهسته می‌راند

گه به دهان برزده کف چون صدف  
گهی تندر راندم گهی نرم تومن  
گهی آهسته می‌رفت و گه تیز  
به خسرو جنگ در پیوسته می‌راند

## خودستایی، تکبر و خودشیفتگی

تاج سرِ گلبن و صحرا منم  
ماه ببیند رخ خود را به من  
چو من زیر چرخ کبود اندکی است  
ملرزان مرا تا نلرزد زمین  
نوشته منشی قدرت به هر در و دیوار  
در آینه هم روی نماییست نظیرم

گفت: درین معركه، یکتا منم  
چون بگشایم ز سر مو، شکن  
به گیتی ز خوبان مرا جفت نیست  
زمین را منم تاج تارکنشین  
من آن یگانه دهرم که وصف فضل مرا  
بر لوح جهان چهره‌گشا نیست شبیهم

## سکوت از سر حیرت و سرگشتگی

کز همه شیرین سخنی گوش ماند  
ستاده در تھیر مانده خاموش  
گوییا زین جرعه او بی‌هوش شد  
ز گفتار، لب بست و خاموش شد  
گشتن خاموش و دگر دم درکشید  
حیره نگه کرد و همه‌گوش ماند  
در آن حلقه چون نقطه خاموش ماند

لیک چنان خیره و خاموش ماند  
ز حیرت شد در آن جا زار و مدهوش  
زین تعجب دم نزد، خاموش شد  
چو این حرف از او گوهر گوش شد  
چون که او را وقت خاموشی رسید  
یک دو نفس تیره و خاموش ماند  
ز پرگار آن حلقه مدهوش ماند

## تواضع و فروتنی

در نیستی کوفت تا هست شد  
تکبّر به خاک اندر اندازدت

بلندی از آن یافت کاو پست شد  
تواضع سر رفعت افزادت

یوسف کند چگونه فراموش، چاه را؟  
بوی گل پیاده بود بر صبا سوار  
قطره پستی گزید، گوهر گشت  
کند بر سریر (= تخت) شرف سلطنت  
بر صفتِ خاک ره، افتاده باش  
از تکبَر روی دل بر تافتَم

ز افتادگی به مسند عزّت رسیده است  
ز افتادگی به پاله عزّت توان رسید  
اوج عزّت فروتنی دارد  
کسی کاو طریق تواضع رود  
خاک ره مردم آزاده بشاش  
من بزرگی در تواضع یافتم

## زبان غفلت و نادانی

آن که غفلت بر احوال وی غالب و عجز در افعال وی ظاهر بود، ... گرفتار شد.

سیر خزان در آینه نوبهار کن  
عقبت روزی پیمانی خورد  
ز هر خاری خطر چون تیر باشد صید غافل را  
نباشد صید اگر غافل، چه از صیاد می‌آید؟

غافل مشو ز پرده نیزگار روزگار  
هر کمه در پایان کار ننگرد  
بلابر اهل غفلت از در و دیوار می‌بارد  
مرا راز غفلت خود بر سر این بیداد می‌آید

## توصیه به استفاده از عقل و تجربه و دانش در برابر حوادث

عاقل از منافع هرگز نومید نگردد و در دفع مکاید دشمن تأخیر صواب نمی‌بیند.

تجربت بیخ علم و معرفت است  
همی از عقل یابی بهره‌مندی  
که بهر دفع حادث تو را به کار آید

ثمر عمر، عقل و تجربت است  
که تا عقل و خرد را کار بنندی  
برو ز تجربه روزگار بهره بگیر

## توصیه به عاقبت‌اندیشی

آن که حزم زیادت داشت، سبک روی به کار آورد و از آن جانب که آب در می‌آمد، برفور بیرون رفت.  
چو بدخواه دانه نهاد، دام بین  
نگه کن راه بیرون آمدن را  
چشم از برای آن بود آخر که بنگری  
عاقلان بینند ز اوں مرتبت  
تأمّل کن بین پایان آن کار

همه کارها را سرانجام بین  
به هر جایی که خواهی در شدن را  
هر علم را که کار نبندی چه فایده  
کانچه جاهل دید خواهد عاقبت  
به هر کاری که هستی سهل مشمار

## ترک تعلقات مادی، موجب رستگاری و جاودانگی است.

خویشن مره کرد و بر روی آب آمد. صیاد او را برداشت و چون صورت شد که مره است، بینداخت. به حیلت خویشن در جوی افکند و جان به سلامت برد.

که ادریس از چنین مردن بهشتی گشت پیش از ما  
ظاهرش ابر نهان پایندگی  
به نفس پیش تر از مرگ زینهار بمیر  
چون در آید مرگ عین زندگانی باشدت

بمیر ای دوست پیش از مرگ اگر می‌زندگی خواهی  
ظاهرش مرگ و به باطن زندگی  
اگر چنان که پس از مرگ زندگی خواهی  
گر بمیری در میان زندگی عطوار

# پرسش‌های چهارگزینه‌ای

## قلمرو زبانی

۱- در کدام گزینه معنای واژه‌ای نادرست است؟

(برازندگی: لیاقت)، (زهی: آگاه باش)، (جافی: ظالم)

(مکیدت: حیله)، (حازم: محاط)، (بیرایه: زیور)

۲- معنی چند واژه در مقابل آن نادرست آمده است؟

(زهی: خوش‌آمد)، (فضل: احسان)، (فروغ: پرتو)، (عطار: خوش‌بو)، (کردگار: خالق)، (پیداکرد: خلق کرد)، (پرده: حجاب)، (شوک: آرزومند)، (عجایب: شگفتی‌ها)

۴) یک

۳) دو

۲) سه

۱) چهار

۳- معنی درست واژه‌های «افلاک، نظر، نهان، رُّاق» به ترتیب در کدام گزینه دیده می‌شود؟

(آسمان‌ها، عنایت، مقابل آشکار، بسیار روزی‌دهنده)

(۴) گردون، دید، اختفا، پیداکننده روزی

(سپهرها، توجه، پوشیدگی، رزق‌دهنده)

(۳) آسمان، عنایت، مخفیانه، روزی‌رسان

۴- معنی چند واژه در مقابل آن درست نوشته شده است؟

(غلغله‌زن: غوغای‌کنان)، (معرکه: جای نبرد)، (گلبن: بوته گل سرخ)، (شکن: پیچ و خم زلف)، (تابناک: روشنی)، (جافی: ستمگر)، (خجلی: خجالت‌زده)،

(گریبان: یقه)، (دستپرده: هجوم)، (بیرایه: زیور)

۴) نه

۳) هشت

۲) هفت

۱) شش

۵- معنی واژه‌های «بن، مکاید، زهود، ورطه» به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

(۲) اصل، فریب‌ها، وحشت، گودال

(۴) عمق، حیله‌گری، هولناک، گرفتاری

(۱) ریشه، حیله‌ها، موحش، گرداب

(۳) ته، نیرنگ‌ها، ترسناک، زمین بلند

۶- معنای واژه «راست» در همه گزینه‌ها به جز ..... با معنای آن در بیت زیر یکسان است.

داده تنش بر تن ساحل یله

صف کشیده پیش او چون سرو در بستان پری  
دائیم تو را به فضل و به آزادگی هواست  
راست چون عارض گلگون عرق‌کرده یار  
پسر آن است پدر را که بماند به پدر

«راست به مانند یکی زلزله

(۱) مجلس او همچو بستان سلیمان است راست

(۲) ای خوی تو سستوده و رای تو چون تو راست

(۳) ژاله بر لاله فرود آمده هنگام سحر

(۴) به نهاد و خو و صورت به پدر ماند راست

۷- معنای واژه «همسری» در کدام گزینه متفاوت است؟

(۱) گرم به شعر، کسی همسری تواند کرد

(۲) گر زند خورشید لاف همسری

(۳) پذیرفت شاهنشاه از مادرش

(۴) مرا با گل، خیال همسری نیست

۸- معنای واژه «یله» در همه گزینه‌ها به جز ..... یکسان است.

چو شیر شد یله، رویه ز رخنه بگریزد  
آن حوصله که راست زان سونگه کند؟  
تاز کمان به بدگمان همچو یلان کند یله  
تیغ یله به چنگ در رخش مجاهدت یله

(۱) نایستد خرد حیله‌گر به کشور عشق

(۲) بر سر یله نهاده کلاه و نشسته تند

(۳) از پی تیر آسمان ساخته ماه نو کمان

(۴) تاخت دو اسبه یک تنه بر صفحه دله

۹- معنی واژگان کدام گزینه تماماً درست است؟

(۱) (فضل: لطف و توجّه)، (مکیدت: حیله‌ها)، (محاط: حازم)

(۳) (فوج: گشایش در کار)، (بیرایه: آراسته)، (ورطه: مهلهکه)

(۲) (صورت شدن: به نظر آمدن)، (دستبرده: هجوم و حمله)، (خیره: فرومانده)

(۴) (جافی: ستمگری)، (میعاد: قرار)، (نمط: طریقه)

۱- در همه ابیات به جز گزینه ..... واژه‌های هم خانواده به کار رفته است.

عيار شوق به اندازه سخن باشد  
بود تعلق دل باتو همچنان مارا  
وان سرمه کند جرم زمین را به تزلزل  
چه ضرور است کسی متن تعمیر کشد

- ۱) توان ز نامه من یافت اشتیاق مرا
- ۲) گهی که تیغ اجل بگسلد علاقه روح
- ۳) این زلزله بنشاند از آشوب زمانه
- ۴) به خرابی چو توان گشت ر سیلا بایمن

۱۱- در گروه کلمات زیر چند غلط املایی وجود دارد؟

«ورطه و مهلکه، فروغ و روشنایی، ثواب و درست، سرگردان و مدهوش، غالب شدن عجز، حیلت و مکیدت، روش و نمط، منصوب به نیلوفر، بحر خروشنده، ذخیرت تجربت»

۴) شش

۳) پنج

۲) چهار

۱) سه

۱۲- در کدام بیت غلط املایی وجود دارد؟

تنها وظیفه تو همی نیست خواب و خاست  
حزم زمین شود چو زمان باعث شتاب  
آسایش افضل و رنج خزینه دار  
سفر گزیدم و کردم سوی رحل شتاب

- ۱) تو مردمی و دولت مردم فضیلت است
- ۲) طبع زمان شود چو زمین طالب سکون
- ۳) باشد دو چیز مختلف از جود او به هم
- ۴) به فال فرخ و عزم درست و رای ثواب

۱۳- در متن زیر چند غلط املایی وجود دارد؟

«موزه خود را دادم تا مرمت کند و از شهر بیرون رویم که ناگاه در آن طرف غوغایی برخواست و وی به آن شد که در آن هنگامه برازنده‌گی و شایستگی خویش را در عمل نمایان کند و این نمت در اثبات آن مؤثر افتاد.»

۴) یک

۳) دو

۲) چهار

۱) سه

۱۴- در کدام گزینه غلط املایی یا رسم الخطی یافت نمی‌شود؟

- ۱) اما تقدیر و غلبه حرص و امید ما در این ورطه افکند و پیش عقل‌ها حجاب تاریک بداشت و جمله در بلا بیافتادیم.
- ۲) هر که خواهد کشته بر خشکی راند و بر روی آب دریا اسب‌تازی کند برویشتن خنده‌ده باشد زیرا که دور از خرد است که: گورکن در بهر و کشته در بیابان.
- ۳) اگر کسی همه عمر به صدق دل نماز گزارد و از مال حلال صدقه دهد، چندان ثواب نیاید که یک ساعت از روز از برای حفظ مال و نفس در جهاد گزارد.
- ۴) چون مولانا رسیده، گفته است که: شیخ بسیار بزرگ است، چرا شعری باید گفت که جز معنی مجازی محملی دیگر نداشته باشد؟

۱۵- در کدام گزینه غلط املایی وجود دارد؟

۱) گفت در کار ما چه صواب بینی؟ ماهی خوار گفت: با صیاد مقاومت صورت نبند و من در آن اشارتی نتوانم کرد، لکن در این نزدیکی آبگیری باصفا می‌دانم.  
۲) او در این فکرت، روی به شهر آورد. از قضا، امیر آن شهر را وفات رسیده بود و مردم شهر به تعزیت مشغول بودند. او بر سبیل نظراره به سرای ملک رفت و به طرفی بنشست.

۳) چندان که اندک وقوفی افتاد و فضیلت آن بشناختم به رغبت صادق و حرص غالب در تعلم آن می‌کوشیدم تا بدان صنعت شهرتی یافتم و در معرض معالجهت بیماران آمدم.

۴) گفت این باب از هضم دور باشد و مادام که گفته نیامده است، محل اختیار باقی است پس از اظهار، تدارک ممکن نگردد.

۱۶- نقش دستوری همه واژه‌های مشخص شده به جز گزینه ..... یکسان است.

عجایب نقش‌ها سازی سوی خاک  
ز رحمت یک نظر در کار ما کن  
ماه بینند رخ خود را به من  
داده تنبیش بر تین ساحل یله

- ۱) فروغ رویت اندازی سوی خاک
- ۲) الهی فضل خود را یار ماکن
- ۳) چون بگشایم ز سر مو شکن
- ۴) راست به مانند یکی زلزله

۱۷- نقش دستوری واژه مشخص شده در کدام گزینه نادرست آمده است؟

من به شیرین سخنی تو به نکوی مشهور (مسند)  
مدد فرما به فضل خویش تا این قطvre یم گردد (مفوع)  
زابر دیده کنارم به اشک تر می‌گشت (نهاد)  
دیگر چه برگ باشد درویش بی‌نوا را؟ (متهم)

- ۱) منم امروز و تو انگشت‌نمای زن و مرد
- ۲) فناد اندر تن خاکی، ز ابر بخششت قطره
- ۳) چو ابر زلف تو پیرامن قمر می‌گشت
- ۴) باز آ و جان شیرین از من سستان به خدمت

۱۸- در صورت مرتب کردن اجزای جملات بیت‌های زیر، واژگان کدام گزینه به ترتیب، کلمات آغازین جمله محسوب می‌شوند؟

می‌شود دامن کفن این پای خواب آلوده را  
چند پیمایی مکرر این ره پیموده را  
گوشمال آسمان گوش سخن نشنوده را  
می برد هر جا که خواهد اسب، خواب آلوده را

(۲) دل، کفن، این ره، گوشمال، غافل، هرجا

(۴) دل، دامن، حاصلی، گوش، فرمان‌پذیر، هرجا

الف) می‌کند پامال، تن، آخر دل آسوده را

ب) جز پشمیمانی ندارد حاصلی طول آمل

ج) می‌کشد در حلقة فرمان به اندک فرصتی

د) دل چو شد غافل ز حق، فرمان‌پذیر تن شود

۱) تن، دامن، حاصلی، آسمان، دل، اسب

۳) تن، دامن، طول، چند، گوشمال، چو، اسب

۱۹- اجزای جملات همه ابیات به جز بیت گزینه ..... به مرتب‌سازی نیاز دارد.

رنگ رخساره خبر می‌دهد از حال نهانم  
باز گویم که عیان است چه حاجت به بیانم  
نه در اندیشه که خود را کمند برهانم  
که به جانان نرسیم تا نرسید کار به جانم

۱) سخن عشق تو بی‌آن که برآید به زبانم

۲) گاه گویم که بنالم ز پریشانی حالم

۳) من در اندیشه آنم که روان بر تو فشانم

۴) من همان روز بگفتم که طریق تو گرفتم

۲۰- اجزای جمله‌های کدام گزینه مرتب نیست؟

۱) این بوی روح ببور از آن خوی دلبر است

۲) باز آکه در فراق تو چشم امیدوار

۳) گفتیم عشق را به صبوری دوا کنیم

۴) بوی بهشت می‌گذرد یا نسیم دوست

۲۱- در همه ابیات به جز بیت گزینه ..... جایه‌جايی اجزای جمله صورت گرفته است.

وین آب زندگانی از آن حوض کوثر است  
چون گوش روزه‌دار بر الله اکبر است  
هر روز عشق بیشتر و صبر کمتر است  
یا کاروان صبح که گیتی منور است؟

۱) تو همچنان دل شهری به غمزهای ببری

۲) تو آن درخت گلی که اعتدال قامت تو

۳) من از تو پیش که نالم که در شریعت عشق

۴) دگر به هر چه تو گویی مخالفت نکنم

۲۲- نقش دستوری واژه «راست» در ابیات زیر، به ترتیب در کدام گزینه درست آمده است؟

لیکن‌ش با تو می‌سر نشود رفتاری  
عمارت چند خواهی کرد این فرسوده قالب را  
هیچ عاشق سخن سخت به معشوق نگفت  
احوال گل به بلبل دستان سرا بگو  
در حقیقت هرچه هرگز خواست گفت  
از بنده راه راست ز عشق است تا خدا

الف) سرو آزاد به بالای تو می‌ماند راست

ب) به ترددستی نگردد راست چون دیوار مایل شد

ج) گل بخندید که از راست نرنجیم ولی

د) ای پیک راستان خبر یار ما بگو

ه) پیش قاضی آن دروغ این راست گفت

و) جز عشق هر چه هست ضلال است و گمره‌ی

۱) قید، مسنده، متمم، صفت، قید، مضافق‌الیه

۳) صفت، قید، متمم، مضافق‌الیه، مفعول، مسنده

۲۳- در کدام گزینه نقش کلمات مشخص شده در مقابل بیت نادرست نوشته شده است؟

(مضافق‌الیه - مسنده)  
ولی دیدار یار آمد بهشت جاودان ما  
(صفت - متمم)  
چون یار حاضر است ز اغیار غم مخور  
(منادا - متمم)  
ببین گر پاک مغزی بیش از این بوسیت  
(نهاد - متمم)  
چو جان با تن درآمیزد چو می با آب درسازد

۱) بهشت و حور می‌باشد مراد مردم از طاعت

۲) با طلعت حبیب چه اندیشه از رقیب؟

۳) سگان در پرده پنهانند ای دوست

۴) واقعی نیست در تیرش ولی در قصد من باری

۲۴- نقش واژه مشخص شده در کدام گزینه با نقش واژه مشخص شده در بیت زیر یکسان است؟

گنجینه عشق را امین شد  
اندوه بزرگ تو در او چون گنجید  
گفت این بتکده را زیر و زبر باید کرد  
چو آب حیوان ناگاه بود یافتنش  
تا سرایرده گل نعره زنان خواهد شد

گر قالب آدمی ز طین شد  
۱) گفتم که ز خردی دل من نیست پدید  
۲) گفتش در دل من لات و منات است بسی  
۳) مرا که در طلبش خضور می‌گشتم  
۴) وین تطاول که کشید از غم هجران بلبل

### قلمرو ادبی

۲۵- آرایه‌های بیت زیر در کدام گزینه آمده‌اند؟

سخن شیرین جز از شیرین نگفتی  
۲) تلمیح، حس آمیزی، تضاد، جناس همسان  
۴) کنایه، تلمیح، اغراق، تضمین

به صد تلخی رخ از مردم نهفتی  
۱) جناس ناهمسان، تشبيه، اغراق، تضاد  
۳) حس آمیزی، تشبيه، مراجعات‌نظیر، کنایه

۲۶- در کدام گزینه تشبيه به کار نرفته است؟

حمایل ساخت دست خویش را برگردان دریا  
می‌شود روشن ز خاکستر سواد آینه را  
جور شیرین‌دهنان تلخ نباشد بردن  
ور مدبر است، رنج زیادت چه می‌بری؟

۱) چو موج آن کس که داد از کف عنان اختیار خود  
۲) آه از زنگ کدورت پاک سازد سینه را  
۳) سهل باشد سخن سخت که خوبان گویند  
۴) گر مقبلی است گنج سعادت از آن اوست

۲۷- در کدام گزینه تلمیح، تشبيه و کنایه به کار نرفته است؟

ده ویرانه ما باج به سلطان ندهد  
تو دوصد یوسف جان را ز دل و عقل بریدی  
چاک شد چون دانه گندم دل اولاد او  
حضر اگر می‌یافت ذوق پیچ و تاب عشق را

۱) دل ما سلطنت فقر به سامان ندهد  
۲) اگر از چهره یوسف نفری کف ببریدند  
۳) آدم مسکین به یک خامی که در فردوس کرد  
۴) از کمند رشته عمر ابد سر می‌کشید

۲۸- در کدام گزینه جناس به کار نرفته است؟

من از آن روز که در بنده توان آزادم  
کاین رانده را بخوان و آن خوانده را بران  
چون اسب سرکشد بهلندهش فرو عنان  
کانی مکن که نیست جواهر در آن مکان

۱) حافظ از زلف تو حاشا که بگرداند روی  
۲) فردا به جبرئیل ز حضرت ندا بود  
۳) تکلیف سخت بر تو هم از دست تو است از آنک  
۴) چیزی مگو که هست غرامت بر آن سخن

۲۹- در همه ایيات آرایه «تشخیص» به کار رفته است به استثنای بیت

از خنده دزدیده، فروبسته دهان را  
اندوه بزرگ تو در او چون گنجید  
این قضا از خدای عدل آمد  
خامشی کن، چه درآری سخن نامحکم؟

۱) آن غنچه گل بین که همی نازد بر باد  
۲) گفتم که ز خُردی، دل من نیست پدید  
۳) دل جزع کرد گفتم ای دل صیر  
۴) روز از شب بشنید این و برآشفت شگفت

۳۰- آرایه تضاد در کدام گزینه وجود ندارد؟

دل من زد که از وی شام گردد چاشتم روزی  
می‌کشی ناز طبیب و مت درمان چرا؟  
مدارا می‌کنم با عقل تا فصل بهار آید  
تو باقی مان که مارا با تو کار است

۱) هم اول روز کان زلف سیاهیم پیش چشم آمد  
۲) درد می‌گردد دوا چون کامرانی می‌کند  
۳) به فرصت می‌توان خصم سیکسر را ادب کردن  
۴) اگر جان می‌رود گو رو، غمی نیست

## ۳۱- آرایه‌های ذکر شده در مقابل کدام گزینه نادرست است؟

- خسرو رنگین سخن، گر رنگ بازی زین سخن (حس آمیزی - کنایه)  
 وز هر مژه قطره‌های خون آلوده (تشییه - اغراق)  
 گردن این دشمن عشت، خدا خواهد شکست (تشییه - تضاد)  
 نی رقص ماند ازان و نه زین نیز شیونی (تشخیص - تشییه)

(۱) در هوای روی تو خون می‌چکاند از غزل

(۲) چشم که سرشک لاله‌گون آورده

(۳) صبر کن ای شیشه بر سنگ جفای محتسب

(۴) آن سور و تعزیت همه با دست این نفس

## ۳۲- در همه گزینه‌ها آرایه «مجاز» به کار رفته است به استثنای گزینه

- به تیغت همه زنگ بدعت زدایی  
 به قرآنی که اندر سینه داری  
 خصلتشان کشتن و خون‌ریختن  
 در سر هوس شراب و ساقی است مرا

(۱) ز خون عدو گرد فتنه نشانی

(۲) ندیدم خوشتر از شعر تو «حافظ»

(۳) عادتشان بستن و آویختن

(۴) تا یک نفس از حیات باقی است مرا

## ۳۳- در همه گزینه‌ها به جز آرایه «حس آمیزی» به کار رفته است.

- زمان زمان چوگل از غم کنم گربیان چاک  
 نغمه‌های بلبل این باغ رنگین تر بود  
 تلخ و شیرین به مذاقِ دل رنجور یکی است  
 یک نکته از این معنی گفتیم و همین باشد

(۱) نفس نفس اگر از باد نشنوم بویش

(۲) هرکه از میهن سخن گوید کلامش دربار است

(۳) بی بصیرت چه شناسد سخن صائب را

(۴) کی شعر تر انگیزد خاطر که حزین باشد؟

## ۳۴- کدام گزینه به ترتیب آرایه‌های «جناس، حس آمیزی، کنایه، تشییه» را نشان می‌دهد؟

- آن یه که خصم را به مدارا ادب کنی  
 هم تواند کرمش داد من غمگین داد  
 ور مرا عشقش به سختی کشت سهل است این قدر  
 هریک اندر بحر معنی گوهه ریکدانه‌ایم

(الف) انداخت پیش ابر سپر، تیغ آفتاب

(ب) وان که گیسوی تو را رسم تطاول آموخت

(ج) کاش اندک‌ماهی نرمی در خطابش دیدمی

(د) عیب توست ار چشم گوهرین نداری ورنه ما

۴) ب، د، الف، ج

۳) ب، ج، الف، د

۲) الف، د، ب

- خجل است از این حلابت که تو در کلام داری (حس آمیزی - تشخیص)  
 عیب تلخی را ز خلق خوش هنر سازد گلاب (تضاد - تشخیص)  
 تو بار جانان می‌بری من بار هجران می‌برم (جناس همسان - تشییه)  
 که راه مدح تو را نیست حد و پایانش (تشییه - کنایه)

## ۳۵- آرایه‌های مقابل همه ایيات به جز بیت گزینه درست آمده است.

(۱) سخن لطیف سعدی نه سخن که قند مصری

(۲) ناگوار از صحبت نیکان گوارا می‌شود

(۳) ای ساربان آهسته رو با ناتوانان صبر کن

(۴) کمیت خامه (= قلم) شود لنگ، اولین منزل

## ۳۶- آرایه‌های مقابل کدام گزینه همگی درست نیست؟

- که به امید تو خوش آب روانی دارد (جناس - تشییه)  
 شکیب در دل مدهوش گل نمی‌گنجد (مراعات‌نظری - جان‌بخشی)  
 در گلستانی که یار ماساگریبان واکند (کنایه - جناس همسان)  
 جای غم باد مر آن دل که نخواهد شادت (جناس ناهمسان - تضاد)

(۱) چشم‌های چشم مرا ای کل خندان دریاب

(۲) چنان که باغ در آغوش گل نمی‌گنجد

(۳) خنده‌رویان چمن سر در گربیان می‌کشند

(۴) شادی مجلسیان در قدم و مقدم توست

## ۳۷- آرایه‌های مقابل کدام گزینه درست آمده است؟

- از پرده بسی راز نهانی به در افتاد (کنایه - جان‌بخشی)  
 بدستگالان تو را بند عقوبت در پای (تشییه - کنایه)  
 جوان را برآمد خوش از نهاد (جناس همسان - تشییه)  
 موج گهر به خاک نیامیزد آب را (جناس - تضاد)

(۱) تا پرده ز رخسار چو ماه تو برافتاد

(۲) نیکخواهان تو را تاج کرامت بر سر

(۳) چو حاتم به آزادگی سر نهاد

(۴) دانا و میل صحبت نادان چه ممکن است؟

## ۳۸- تعداد تشبيهات در همه گزینه‌ها به جز ..... یکسان است.

بو که از لوح دلت نقش جهالت برود  
پای خیل خردم لشکر غم از جا برد  
تیغ جفا برکشید ترک زده‌می من  
وان صدف چون بنگری بی لؤلؤ شهوار نیست  
سیر این دریای پرآشوب بی لنگر مکن  
کاسه دریوزه دریا کند گرداب را  
آفاتابی شد چو رنگ گل، کجا بو می دهد  
ازین برتر سخن باری نپندارام که دارد کس  
ماهی از فلس گرفتار به شست است این جا

(۴) ه، الف، ج، د، ب

(فهرج از کشور ۹۱)

ذره ای چون من نرقصیده است در میدان عشق  
مگر کسی که به زندان عشق در بند است  
بس که ز نو دوختم چاک گریبان دل  
چون کار جهان بی سروسامان خوش تر

(فهرج از کشور ۹۱)

چه دهی وسوسه دیدم هنری نیست تو را  
در مملکت حسن سر تاجوری بود  
امید وصل در این ره چو پای بنهادم  
کچ خیالی است مگر مشک ختا را سوداست



روان و خرد بخشید و هوش و دل  
روح را از آتش و از باد زاد  
از تر و خشک عالم خاک آفریدگار  
به قدرت در او جان پاک آفرید

به نگاهی ز ترجم نظری کن ناگاه  
خدایا به فضل توام دست گیر  
که مرا ز آتش خجلت جگری بربان است  
بر رحمت تو ختم شود کار و بار من

رزاق بند پرور و خلاق رهنما  
رازق روزی رسان، خالق پرور دگار  
عدم از خلق شود، حکم تو هستش خلاق  
خلاق و رزاق و حی و قادر و باری

(۱) حافظ از چشمۀ حکمت به کف آور جامی

(۲) دوش دست طبیم سلسلۀ شوق تو بست

(۳) شد سپر از دست عقل تا ز کمین عناب

(۴) سر مؤمن هست در دریای ایمان چون صدف

(۳۹- ترتیب آرایه‌های «استعاره، جناس، حس‌آمیزی، اغراق، کنایه» در ابیات زیر کدام است؟

(الف) لنگر بحر حوادث دل به دریا کردن است

(ب) ابر چشم من چنین گر گوه را فشانی کند

(ج) در دل شب می‌توان گل چید از گلزار فیض

(د) اگرچه زیر هر سنجی چو خاقانی صدا بینی

(ه) می‌زند سینه به دریا ز تهییدستی موج

(۱) ه، الف، ج، د، ب

(۴۰- در کدام بیت، بیشترین تشبيه وجود دارد؟

(۱) چون تو خورشیدی نتابیده است در ایوان حسن

(۲) شب فراق که داند که تا سحر چند است

(۳) سوزن فکرت شکست رشتۀ طاقت گسیخت

(۴) آشفته سخن چو زلف جانان خوش تر

(۴۱- واژه «سر» در کدام بیت مجاز نیست؟

(۱) کار با عشق فتاد، از سرم ای عقل برو

(۲) عذری بنه اول که تو درویشی و او را

(۳) مگر که سر بدھم ورنه من ز سر ننهم

(۴) مشک با حلقة موبیت سر سودا دارد

(۴۲- مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متفاوت است؟

(۱) بدیعی که شخص آفریند ز گل

(۲) جسم را از خاک قدرت نقش داد

(۳) چندین سوابق از پی کام تو آفرید

(۴) پس آن را که شخص ز خاک آفرید

(۴۳- مفهوم همه ابیات به جز بیت گزینه ..... یکسان است.

(۱) التفاتی به من بی سروسامان می‌کن

(۲) من آنم به پای اندر افتاده پیر

(۳) عفو کن بار خدایا تو گناهان ما

(۴) از لطف خویشن تن نظری کن که از کرم

(۴۴- مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متناسب نیست؟

(۱) دادر غیبان و نگهدار آس مان

(۲) ای زد فریدارس، داور دادآفرین

(۳) خرد از رزق خورد، رای تو هستش رزاق

(۴) باری از او باد کن که اوست به هر حال

۴۵- همه ابیات به جز گزینه ..... با هم قرابت مفهومی دارند.

نهان در جسم و پیدا در جهان است  
در دل هر ذره خوشید نهان پیداست کیست؟  
من شراب عشق گر پنهان و گر پیدا زنم  
یکی باطن که ظاهرتر ز نور است

زان که دارد حسن رویت جلوه‌های بی‌قیاس  
تابنده گشت و کون و مکان سربه سر گرفت  
سوی به سو جلوه‌گران خاسته  
زان رو که جلوه‌های رُخش بی‌شمار بود  
چون من نپوراندۀ گوهر هیچ معدنی

(۳) ب، ۵، ج (۴) ب، ه، الف

(۱) جهانداری که پیدا و نهان است

(۲) آن که پنهان است از چشم کسان پیداست کیست؟

(۳) چون کنم پنهان که پنهانیش از پیدایی است

(۴) یکی ظاهر که باطن از ظهور است

## ۴۶- ابیات کدام گزینه با هم تناسب مفهومی دارند؟

(الف) هر زمان نوعی نماید شاهد حسن جمال

(ب) بگشای نظر که سور تجلی حسن یار

(ج) جلوه‌گهه ایافت آراسته

(د) هر دم جمال ترازه نماید به عاشقان

(ه) چون من نکرده جلوه‌گری هیچ شاهدی

(۱) الف، ج، د (۲) الف، ب، د

۴۷- در همه گزینه‌ها به جز ..... به تجلی خداوند در پدیده‌های آفرینش اشاره شده است.

در جلوه جمال تو رویت نهان شد  
حیرت ما دلیل ما، جلوه تو گواه تو  
پی تعظیم حسنست یوسف مصربی غلام آمد  
که بر سواد شب تیره پرتو مصبح

(۱) حسن تو جلوه کرد و به عالم عیان شد

(۲) غیر تحریر از جمال، آینه را چه می‌رسد

(۳) جمال عالی‌آرای تو زد یک جلوه در عالم

(۴) فروغ روی تو بر جان چنان تجلی کرد

۴۸- همه گزینه‌ها به جز ..... با بیت زیر تناسب مفهومی دارند.

یقین دانم که بی‌شک جانِ جانی»  
وز این معنی عبارات است قاصر  
که از تشبیه و از وصف او برون است  
عاجز بود عبارت و قاصر بود کلام  
به عجز خویش در اول سخن شود قایل

(۱) هر آن وصفی که گویی بیش از آنی

(۲) ز حد و هم بیرون شد صفاتش

(۳) نشاید وصف او گفتن که چون است

(۴) از وصف این عجایب و از شرح این عبر

(۴) زبان به وصف کمالت کسی که بگشاید

## ۴۹- مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متفاوت است؟

(۱) وصف او در گفت چون آید مر؟

(۲) گرشد از وصف تو عاجز لکلک صائب دور نیست

(۳) نه فراموشیم از ذکر تو خاموش نشاند

(۴) صائب چگونه وصف نماید که قاصر است

۵۰- همه ابیات به جز بیت گزینه ..... با هم تناسب مفهوم دارند.

این بدانسته‌ام که ندانم  
بـه ندانـی خویش اقـرار دارم  
به تو روشن شده این خسته‌جانم  
کـه دـانا به نـدانـی خـود شـدم

(۱) در تو و هستی تو و حیران

(۲) خطأ گفتم غلط کرم که در راه

(۳) ندانم تا چه نوری لیک دانم

(۴) بدین نکته دانا و بخرد شدم

## ۵۱- چند بیت از ابیات زیر با هم قرابت معنایی دارند؟

(الف) حکایت تو به تفسیر شرح نتوان کرد

(ب) کجا وصف تو داند کرد ادراک

(ج) حیران شود از وصف تو وضاف سخن‌گویی

(د) زمانه در صف میدان او به توصیف است

(ه) از وصف تو عاجز شده هر پاک‌ضمیری

(و) ذاکر کجا وصف جلال و جمال او

(۱) دو (۲) سه

که جور و محنت خوبان ز وصف بیرون است  
کـه عـاجـز اـوفـتـاد اـنـدرـ کـفـ خـاـکـ  
عـاجـز شـود اـز نـعـمـتـ تو دـانـای سـخـنـورـ  
سـتـارـهـ برـ درـ اـیـوانـ اوـ بهـ تـحـسـینـ بـادـ  
وزـ نـعـتـ توـ خـیرـهـ شـدـهـ هـرـ چـیرـهـ زـیـانـیـ  
چـونـ عـاجـزـ اـسـتـ بـهـ کـهـ سـخـنـ مـخـتـصـرـ کـنـدـ

(۳) چهار (۴) پنج

۵۲- مفهوم کلی مصراع اول و مصراع دوم بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

گاه چو تیری که رود بر هدف  
گهی در کام، سیر و کند باشد  
با شتاب او نیابد کس شتاب اندر زمان  
دست و پاگم کرده بهر جست و جو  
گاه چون بداد می وزیدستی

«گه به دهان بزرزده کف چون صدف

(۱) گهی در آز، تیز و تند باشد

(۲) با درنگ او نبیند کس درنگ اندر زمین

(۳) جان ما افغان و خیزان می دود

(۴) گاه چون خاک می فتداستی

۵۳- مفهوم کدام بیت از دیگر آیات دور است؟

تواضع زیدستیان را زبردست  
پل این سیل گران سنگ، خمیدن باشد  
گردی و شراری و نسیمی و نمی است  
چو هجرانش بلایی در کمین بس

(۱) تکبر سربلندان را کند پست

(۲) برباری و تواضع سپر آفت هاست

(۳) مغور مشو به خود که اصل من و تو

(۴) دلی کز دولت وصل است مغور

۵۴- مفهوم مقابل بیت زیر در همه گزینه ها به جز آمده است.

تاج سر گلبن و صحرا منم»  
بزرگ نیست کز افتادگی هراسان است  
که خوش نماست شکستی که بر کلاه افتاد  
که نقش از بال مرغان سبک پرواز می ریزد  
کلیم وقتی و افتادگی عصای من است

«گفت: درین معركه یکتامنم

(۱) افتادگی است که معراج سربلندی هاست

(۲) فروتنی است برازنده از سرافرازان

(۳) به این افتادگی دارم هوای سرو بالای

(۴) به دستگیری افلک احتیاجی نیست

۵۵- کدام گزینه با سایر گزینه ها تناسب معنایی ندارد؟

که پیدا کرد آدم از کفی خاک  
جدا کرد دانش ز نیز نگ و ربو  
که خاک پای تو هم چون تو آدمی زادست  
برآمد آدمی تا شد بر افلک

(۱) به نام کردگار هفت افالک

(۲) ز خاک آدمی کرد و از نار دیو

(۳) به خاک بر مروای آدمی به کشی و ناز

(۴) ز بوی جرعه ای کافتاد بر خاک

۵۶- کدام بیت با بیت زیر قرابت معنایی دقیق تری دارد؟

یقین دانم که بی شک جان جانی»  
این بس که خدا گوید ماماکان محمد  
با جد جان نشاید با جهد فکر نتوان  
وصف هر چیز که از حیز امکان گذرد  
مگر آینه بگوید سخن روی به رو

«هر آن وصفی که گوییم بیش از آنی

(۱) وصفش نتوان گفت به هفتاد مجلد

(۲) قآنیا برآور دست دعا که وصفش

(۳) وصف جodus نتوان کرد که ممکن نبود

(۴) وصف حست نتوان گفت به صد شرح و بیان

۵۷- هیچ گزینه ای به جز گزینه ..... با مفهوم بیت زیر در یک راستا نیست.

حقیقت پرده برداری ز رخسار»  
در گنج عیان صورت ویرانه نهفتند  
که روی کار هم از پشت کار معلوم است  
عروسان بهاری را حجاب از روی بردارد  
از خون دیده، چهره مرا لاله گون شود

«چو در وقت بهار آیی پدیدار

(۱) شد هستی بی پرده حجاب عدم ما

(۲) قماش چه ره یار از بهار معلوم است

(۳) نگاران بهشتی را نقاب از چهره بگشاید

(۴) هر برگ از بهار دگر گیرد آب و رنگ

۵۸- بیت زیر و بیت موارد ..... از نظر مفهوم هم خوانی دارند.

توبی خلاق هر دانا و نادان»  
مرغ هوا را نصیب و ماهی دریا  
تا به دریا چو صدف پاکدهانم کردند  
گبر و ترسا وظیفه خور داری  
داغ بسر دل دارد از احسان مهر

«نویی رزاق هر پیدا و پنهان

(الف) از در بخشندگی و بندنه نوازی

(ب) می دهد روزی من ابر بهاران ز گهر

(ج) ای کریمی که از خزانه غیب

(د) ماه را روزی رسید از خوان مهر

(۱) الف، ج (۲) ب، ج

## ۵۹- همه گزینه‌ها به استثنای گزینه ..... با بیت زیر قرابت معنایی دارند.

تاج سر گلبن و صحرا منم

منم در دیر تو یکتا بمانده  
که چون منی به کف آرد مگر به جان کندن  
خاصه از گپ زدن بیهوده بیصران  
دارم از این هر دو گهر برتری

کیست کند با چو منی همسری؟

یکتایی من بود به عالم مشهور  
با تو، از روی مهت شرمنده باد  
که خاک بر سر آن کس که خاک پای تو نبود  
مور در خاک فرو رفت سلیمان چونست؟

که از آغاز هر کار آخر آن کار می‌بینم  
در نه قدم از آن پس و با احتیاط باش  
سیل از آن واصل به دریا شد که پیش پا ندید  
چنان از سالخوردی‌ها زره زیر قبا دارد

«گفت: در این معركه یکتا منم

(۱) منم پنهان منم حیران بمانده

(۲) هزار سال فلک جان کند نشیب و فراز

(۳) نفس من برتر از آن است که محروم شود

(۴) من نه ز جنس بشرم نه پری

## ۶۰- مفهوم مقابل بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

«در بن این پرده نیلوفری

(۱) امروز منم به زور بازو مغروف

(۲) گر زند خورشید لاف همسری

(۳) چو خاک می‌شوم آن به که خاک پای تو باشم

(۴) پست شد خسرو مسکین به لگدکوب فراق

## ۶۱- مفهوم کدام بیت با سایر ایات یکسان نیست؟

(۱) فربی دانه نتواند مرا در دام آوردن

(۲) اول بیین موقع اقدام خویشتن

(۳) احتیاط با شیشه دل سنگ رها گشته است

(۴) نیند از احتیاط خصم، دنیا دیدگان غافل

## ۶۲- مفهوم کدام بیت با عبارت زیر قرابت دارد؟

«آن که غفلت بر احوال وی غالب و عجز در افعال وی ظاهر بود، در فراز و نشیب می‌دوید تا گرفتار شد.»

دانه پوچ است اگر صید ز خود غافل نیست  
بخت غفلت زده در خواب گران است هنوز  
هر تپیدن قاصدی باشد دل آگاه را  
در خواب نیز قافله ماروانه است

(۱) دام را غفلت نخجیر رساند به مراد

(۲) اشک حسرت نمک انباشته در چشم امید

(۳) غافلان را گوش بر آواز طبل رحلت است

(۴) غفلت نگشت مانع تعجیل عمر را

## ۶۳- مفهوم کدام بیت با سایر ایات متفاوت است؟

(۱) صائب کسی که عاقبت‌اندیش اوافتاد

(۲) هر که از پوست در آغاز نیامد بیرون

(۳) حزم چون هست چه حاجت به سلاح دگر است

(۴) به اول همه کاری تأمل اولی تر

## ۶۴- مفهوم کدام بیت با سایر ایات تقابل دارد؟

(۱) مباش غرّه و غافل چو میش سر در پیش

(۲) غفلت ما شاهد کوتاهی‌های ماست

(۳) غنچه‌سان غفلت ما باعث جمعیت ماست

(۴) مرا از غفلت خود بر سر این بیداد می‌آید

## ۶۵- همه ایات به جز بیت گزینه ..... با هم قرابت مفهومی دارند.

بر دلش آخر بماند بارها

در ابتدا به عاقبت کارها بین  
چشم ز اول بنند و پایان را نگر  
به بهاری که مبدل به خزان می‌گردد

(۱) هر که نکند احتیاط کارها

(۲) صائب حریف آه ندامت نمی‌شود

(۳) گر همی خواهی سلامت از ضرر

(۴) دیده عاقبت‌اندیش نظر نگشاید

## ۱ معنی درست واژه:

زهی: آفرین، شگفتان، خوش

## ۲ معنای درست واژه‌ها:

عطار: دارو فروش - عطر فروش

شوک: میل خاطر - رغبت - آرزومندی

## ۳ افلاک: آسمان‌ها / نظر: توجه، عنايت / نهان: مخفی / رزاق: بسیار

روزی دهنده

## ۴ معنای درست واژه‌ها:

تابناک: روشن / خجلی: خجالت‌زده بودن، شرم‌مندگی

در معنای واژه‌ها باید دقت کنیم:

الف) اگر واژه‌ای مفرد است و جمع معنا شده غلط است.

ب) اگر واژه‌ای صفت است و اسم معنا شده غلط است.

ج) اگر واژه‌ای اسم است و صفت معنا شده غلط است.

## ۵ بن: ریشه، عمق / مکاید: مکرها، حیله‌ها / زهره‌در: هولناک،

ترسناک، موحش / ورطه: گرداب، گودال، مهلهک، گرفتاری

## ۶ راست: مقابل دروغ، بر حق، حقیقت، واقعی

## در بیت صورت سؤال و سایر گزینه‌ها:

عیناً، به عینه، دقیقاً

## ۷ مفهوم واژه «همسری» در گزینه (۳) «زنashوی» و در سایر گزینه‌ها به معنای «برابری» است.

## ۸ مفهوم واژه «یله» در بیت گزینه (۲) «کچ و خمیده» و در سایر ایيات «آزاد و رها» است.

## ۹ معنای درست واژه‌های غلط در سایر گزینه‌ها:

(۱) مکیدت: مکر، حیله

(۳) پیرایه: زیور، زینت

(۴) جافی: ستمگر، ظالم

## ۱۰ بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) شوق و اشتیاق (۲) علاقه و تعلق (۳) زلزله و تزلزل

## ۱۱ املای درست واژه‌ها:

ثواب → صواب / مددوش → مدهوش / منصوب → منسوب

## ۱۲ ثواب → صواب

برخاست - برازنده - نمط

## ۱۳ بررسی سایر گزینه‌ها:

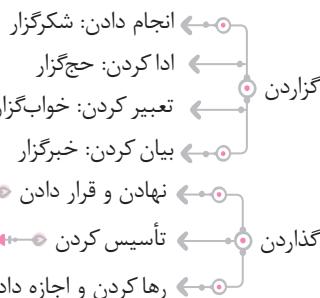
(۱) بیافتادیم → بیفتادیم (غلط رسم الخطی)

واژه‌ای چون: بیفتاد، بیفروزد، بینگارد، بیندیشد و ... بدون (۱)

نوشته می‌شوند.

(۲) بهر → بحر

(۳) گزارد (دوم) → گذارد



## ۱۵ غلط املایی و شکل درست آن:

هضم → حزم

۱۶ ۱ واژه «خود» مضافق‌الیه است، اما سایر واژه‌های مشخص شده

نقش «مفوعی» دارند.

۱۷ ۲ «قطره» نهاد جمله است.

۱۸ ۳ بازگردانی ایيات:

(الف) تن آخر (سرجانام) دل آسوده را پامال می‌کند. دامن کفن این پای خواب آلود می‌شود.

ب) طول امل حاصلی جز پیشمانی ندارد. چند مکر این ره پیموده رامی‌پیمانی؟

ج) گوشمال آسمان به‌اندک فرستی‌گوش سخن‌شنوده رادر حلقة‌فرمان می‌کشد.

د) چو (وقتی‌که) دل ز حق غافل شد، فرمان‌پذیر تن شود. اسب خواب آلوده را هر جا که خواهد می‌برد.

۱۹ ۳ بازگردانی سایر گزینه‌ها:

(۱) بی‌آن که سخن عشق تو به زبانم برآید، رنگ رخساره از حال نهانم خبر می‌دهد.

(۲) گاه می‌گوییم که از پریشانی حالم، بنالم، باز می‌گوییم که عیان است به بیانم چه حاجت است.

(۴) من همان روز که طریق تو گرفتم، گفتم که تاکار به جانم نرسد، به جانان نرسم.

۲۰

باز آکه چشم امیدوار در فراق تو / چون گوش روزه‌دار بر الله اکبر است

۲۱ ۱ در پایان مصارع دوم، فعل «ببرند» به قرینه حذف شده است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۲) تو آن درخت گلی که اعتدال قامت تو قیمت سرو بلندبالا را ببرد.

(۳) من از تو پیش که نالم که در شریعت عشق، قتل عمداً دوست را معاف بدارند.

(۴) دگر به هرچه توگویی مخالفت نکنم که عیش، بی‌تومار(برای ما) می‌سُر نمی‌شود.

۲۲ ۴ نقش دستوری در ایيات:

الف) راست در معنای «عیناً، دقیقاً» قید است.

ب) همراه با فعل اسنادی آمده و مسند است.

ج) بعد از حرف اضافه آمده و متهم است.

د) صفت جانشین اسم (انسان‌های درستکار) و مضافق‌الیه است.

ه) با توجه به فعل «گفت»، واژه «راست» مفعول است.

و) «را» موصوف و «راست» صفت آن است.

## ۲۳ برسی گزینه‌ها:

- (۱) شام - روز / شام - چاشت  
 (۲) درد - دوا

- (۳) رو - مان / است - نیست

## ۲۴ برسی گزینه‌ها:

- (۱) رنگین‌سخن → حس‌آمیزی / رنگ باختن → کنایه

- (۲) سرشک لاله‌گون → تشبیه / خون‌آلود بودن اشک → اغراق

- (۳) سنگ جفا → تشبیه / شیشه و سنگ → تضاد

- (۴) دست نفس → تشخیص / تشبیه ندارد.

## ۲۵ برسی گزینه‌ها:

- (۱) خون → مجاز از کشتن / تبیغ: مجازاً مبارزه است.

- (۲) سینه → مجاز از دل یا کل وجود

- (۳) سر → مجاز از فکر / ساقی: مجازاً محظوظ

- (۴) هر چند که پایه همه کنایه‌ها مجاز است، اما کنکور کنایه را مجاز نمی‌داند.

- (۵) خون + ریخت → کنایه است نه مجاز

**مجاز:** به کار رفتن واژه‌ای است در غیر معنی حقیقی خود به شرط وجود علاقه و قرینه

**شاش** مسابقه فوتیال بین ایران و کره برگزار شد.

که در مثال بالا: مقصود از ایران و کره تیم فوتیال ایران و کره است.

علاقة: پیوند و تناسبی است که میان حقیقت و مجاز وجود دارد.

قرینه: نشانه‌ای است که ذهن را از حقیقت باز می‌دارد.

علاقه مجاز بسیار زیاد است و ما در اینجا به چند مورد اشاره می‌کنیم:

(۱) جزئیه: آوردن جزء و اراده کل: **شاش** که نگین پادشاهی دهد از کرم گدارا مجاز از انگشت

(۲) کلیه: آوردن کل و اراده جزء؛ بیامد که جوید ز ایران نبرد. لشک ایران

(۳) محلیه: آوردن ظرف و اراده مظروف: **شاش** پیاپی بکش **جام** و سرگم باش شراب

(۴) گاهی مظروف آورده می‌شود و ظرف اراده می‌شود.

**شاش** گل در بر و می در کف

جام

(۴) آلیه: آوردن ابزار امری به جای واژه اصلی

کز عهده شکرش به درآید

**شاش** از دست و زبان که برآید اعمال گفتار

(۵) آوردن سبب امری به جای واژه اصلی: گر من از دوست بنالم **نفس** صادق نیست

(۶) لازمیه: آوردن لازمه امری به جای واژه اصلی: محتاج قصه نیست گرت قصد خون ماست

کشتن

(۷) علاوه شباخت: واژه‌ای را به متناسبت شباخت به جای واژه دیگری به کار برند:

**شاش** نرگس او که طبیب دل بیمار من است.

چشم

## ۲۴ برسی گزینه‌ها:

- (۱) بهشت و حور مردم از طاعت می‌باشد ولی دیدار یار بهشت جاودان مضاف الیه مسند ما آمد (شد).

- (۲) با طلعت حبیب از رقبی **جه** اندیشه‌ای است؟

- صفت برسشی چون **یار** حاضر است زاغیار غم مخور نهاد

- (۳) سگان در پرده پنهان هستند ای دوست مانا

- اگر پاک مغز هستی بیش از این پوست را ببین منتم

- (۴) وفاقدی در تیرش نیست ولی در قصد من باری چو جان با تن درآمیزد چو **می** با آب درسازد.

## ۲۵ برسی گزینه‌ها:

- (۱) پدید → مسند

- (۲) است → به معنای «وجود دارد» است و لات و منات → نهاد است.

- (۳) می‌گشتم → به معنای جست و جو می‌کدم و مسند نمی‌پذیرد.

حضروار → قید

- (۴) شد → به معنای «رفت» است و اسنادی نیست و «نعره‌زنان» قید است.

(۵) تلمیح: اشاره به استان خسرو و شیرین / حس‌آمیزی: سخن شیرین (آمیختن دو حس شنوازی و چشایی) با تلخی رخ نهفتن از مردم / تضاد: تلخ و شیرین / جناس تام (همسان): شیرین (جداب و دلپذیر)، شیرین (بانوی ارمنی)

## ۲۶ برسی گزینه‌ها:

- (۱) چو موج (تشبیه کس به موج) / عنان اختیار → تشبیه

- (۲) زنگ کدورت (تشبیه کدورت به زنگ)

- (۴) گنج سعادت (اضافه تشبیهی)

## ۲۷ برسی گزینه‌ها:

- (۱) تشبیه → سلطنت فقر

- (۲) تلمیح به داستان حضرت یوسف (ع) / یوسف جان → تشبیه / جان را بریدن → کنایه از جدا کردن

- (۳) تلمیح به داستان حضرت آدم (ع) / چون دانه گندم → تشبیه / خامی و چاک شدن دل → کنایه از بی تجربگی و رنج دیدن

- (۴) کمند رشته عمر → تشبیه / تلمیح به داستان حضرت خضر / از کمند سر کشیدن → کنایه از نافرمانی

## ۲۸ برسی گزینه‌ها:

- (۱) روز - روز

- (۳) دست - است / است و اسب

- (۴) مکن و مکان - کان - آن - کان (ای در «کانی» حساب نمی‌شود)

## ۲۹ برسی گزینه‌ها:

- (۱) نازیدن غنچه → تشخیص / خنیدن غنچه → تشخیص

- (۳) جزع کردن دل → تشخیص / ای دل → تشخیص

- (۴) روز از شب شنید → تشخیص / روز شنید، برآشافت → تشخیص

۱۱ در گزینه (۱) واژه «سر» در معنای حقیقی، دانسته شده است.

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

۲ سر  $\leftrightarrow$  قصد و اندیشه

۳ سر  $\leftrightarrow$  وجود / سر  $\leftrightarrow$  فکر و اندیشه

۴ سر  $\leftrightarrow$  قصد و اندیشه

۱۲ خداوند برای کامروایی انسان نعمت‌های گوناگونی آفریده است.

#### مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

خداوند انسان را از خاک آفریده است.

۱۳ طلب آموزش گناهان شاعر از خداوند

#### مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

فضل و رحمت و بخشش خداوند

۱۴ واپسیه دانستن خرد و آفرینش به اندیشه و حکم ممدوح خود از نظر شاعر

#### مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

اشارة به صفات رزاقیت و خلاقیت خداوند

۱۵ اشاره به پنهان نماندن عشق از نظر شاعر

#### مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

اشارة به آشکار و در تجلی بودن وجود خداوند در عین پنهان بودن

۱۶ تجلی وجود خداوند در پدیده‌های آفرینش است، اما بیت «ج» در توصیف زیبایی یک منظمه و بیت «ه» در بیان خودشیفتگی شاعر است.

۱۷ پرداختن شاعر به توصیف زیبایی چهره یار و تأثیر او بر روح و جان خود

#### مفهوم مشترک سایر ابیات:

نمایان بودن جلوه‌های جمال خداوند در پدیده‌های آفرینش

۱۸ ناتوانی شاعر از شرح و توصیف عجایب و پنداهای روزگار

#### مفهوم بیت سؤال و سایر گزینه‌ها:

اشارة به وصفناپذیری ذات پرورده‌گار

۱۹ اشاره شاعر به وصفناپذیری زیبایی و عظمت صبح

#### مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

ناتوانی شاعر از توصیف عظمت خداوند

۲۰ اظهار عجز شاعر در شناختن خداوند و اعتقاد شاعر به ارزشمند ساختن وجود خود به وسیله نور الهی

#### مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

اقرار به نادانی انسان

۲۱ در ابیات «ب، ج، ه، و» بر ناتوانی انسان در توصیف خداوند تأکید شده است.

#### مفهوم سایر ابیات:

(الف) شکایت عاشق از جور و ستم زیبارویان یا معشوق

(د) زیاده‌روی در توصیف و ستایش ممدوح

۲۲ شاعر در مصراع اول صورت سؤال، به حرکت گند و در مصراع دوم به حرکت سریع چشمۀ اشاره کرده است و همین مقاهمیم (کندی و تندي حرکت) به ترتیب در دو مصراع بیت گزینه (۴) بیان شده است.

#### ۳۳ بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) شنیدن بو (آمیختن دو حس شنوایی و بویایی)

(۲) رنگین بودن نغمه (آمیختن دو حس شنوایی و بینایی)

(۴) تر بودن شعر (آمیختن دو حس لامسه و شنوایی)

۳۴ ۱ (الف) کنایه: سپر انداختن (تسلیم شدن)

(ب) جناس: داد (انصار و حق) داد (بخشید)

(ج) حس آمیزی: خطاب (گفتار) نرم

(د) تشیبیه: ماگوه بکدانه هستیم یا بحر معنی (اضافه تشیبیه)

۳۵ ۱ واژه‌های «بار» در یک معنا به کار رفته‌اند و جناس تام ندارند. /

تشیبیه: بار هجران

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) حس آمیزی: لطیف بودن سخن (آمیختن دو حس لامسه و شنوایی)

تشخیص: خجل شدن قند مصری

(۲) تضاد: عیب و هنر، ناگوار و گوارا / تشخیص: خوش‌حلق بودن گلاب

(۴) کنایه: لنگ بودن کمیت (ضعف و ناتوانی) / تشیبیه: راه مدد

۳۶ ۱ در این بیت جناس همسان (تام) به کار نرفته است و واژه «گریبان» تکرار شده است. کنایه: سر در گریبان کشیدن (عزلت گرفتن)

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) جناس: چشمۀ و چشم / تشیبیه: چشمۀ چشم (اضافه تشیبیه)

(۲) مراعات‌نظری: گل و باغ / جان‌بخشی: آغوش گل و دل مدھوش گل

(۴) جناس ناهمسان (نافق): قدم و مقدم / تضاد: شادی و غم

۳۷ ۱ تشیبیه: تاج کرامت و بند عقوبت (هر دو اضافه تشیبیه) / کنایه: بند در پا بودن (گرفتاری و بدیختی) و تاج بر سر داشتن (خوبیختی و سعادت)

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) کنایه: پرده از رخسار افتادن (اشکار شدن) یا راز از پرده به در افتادن (فاش

شدن راز) / آرایه جان‌بخشی ندارد.

(۳) جناس همسان: نهاد (گذاشت)، نهاد (سرشت و وجود) / آرایه تشیبیه ندارد.

(۴) تضاد: دانا و نادان، آب و خاک / آرایه جناس ندارد.

#### ۴۸ بررسی گزینه‌ها:

(۱) چشمۀ حکمت / لوح دل / نقش جهالت (۳ مورد)

(۲) سلسۀ شوق / خیل حرد / لشکر غم (۳ مورد)

(۳) کمین عتاب / تیغ جفا / موی چون زره (۳ مورد)

(۴) سر مؤمن چون صدف / دریای ایمان (۲ مورد)

۳۹ ۱ استعاره: «دریا» در مصراع دوم استعاره از «حوادث» (بیت الف) /

جناس: شست، است (بیت ه) / حس آمیزی: دیدن صدا (بیت د) / اغراق:

پدیدآمدن گرداب از اشک چشمان شاعر (بیت ب) / کنایه: «گل چیدن» کنایه

از بهره بردن (بیت ج)

#### ۴۰ ۱ تشبیهات در ابیات گزینه‌ها:

(۱) چون تو خورشیدی - ایوان حسن - ذره ای چون من - میدان عشق (۴ مورد)

(۲) زندان عشق (۱ مورد)

(۳) سوزن فکرت - رشتۀ طاقت (۲ مورد)

(۴) چو زلف جانان - چون کار جهان (۲ مورد)

٦١ بیان دردرس‌آفرینی احتیاط و نکوهش و سوساس در کارها

**مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:** توصیه به حزم، احتیاط و دوراندیشی.

٦٢ **مفهوم مشترک عبارت صورت سؤال و بیت مرتبه:**

غفلت موجب گرفتاری است.

#### تشریح سایر ابیات:

٢ شکایت از بی‌اقبالی و بیان نامیدی و حسرت

٣ انسان‌های آگاه هر لحظه مرگ را به خود نزدیک می‌دانند و از لحظات زندگی عبرت می‌گیرند.

٤ عمر آدمی همواره در گذر است و ناآگاهی و بی‌توجهی انسان مانع گذر عمر نمی‌شود.

٦٣ **مفهوم بیت گزینهٔ (۲):**

شرط رسیدن به کمال مطلوب، وارستگی و ترک تعلقات و وجود مادی است.

**مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:** توصیه به دوراندیشی و آینده‌نگری و افتادگی (دوری از تکبر) در ابیات

٦٤ **مفهوم ابیات گزینه‌های (۱)، (۲) و (۴):** نکوهش غفلت و توصیه به احتیاط و آگاهی

**مفهوم بیت گزینهٔ (۳):** خوشایند دانستن غفلت و تحسین آن

٦٥ **مفهوم بیت گزینهٔ (۴):** بیان بی‌اعتباری و ناپایداری زندگی دنیوی و بی‌توجهی انسان‌های آگاه و روش‌بین نسبت به جلوه‌ها و زیبایی‌های زودگذر دنیا

**مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:** توصیه به احتیاط و عاقبت‌اندیشی

٦٦ **معنی درست واژه‌ها:**

مستغنی: بی‌نیاز

قربات: خوبی‌شی، خویشاوندی

٦٧ **داد: عدل و انصاف**

#### در سایر گزینه‌ها:

٦٨ **حق و انصاف** **واژهٔ «شکن»** در هر دو مصراح در معنای «پیچ و خم زلف» به کار رفته است.

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) به ترتیب: انصاف و فرباد

(۲) به ترتیب: قرار داد (گذاشت) و سرشت

(۳) به ترتیب: آرزو و دهان

٦٩ **غلط املایی و شکل درست آن:**

خورده خرد

٧٠ **زمان افعال گزینهٔ (۱)** (بود و برگرفتیم) ماضی، اما زمان افعال سایر

گزینه‌ها مضارع است.

٧١ **«خسته» به عنوان صفت جانشین اسم، «مضاف‌الیه» است و برای**

«خون» صفت محسوب نمی‌شود.

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) توصیف آزمندی و کامجویی مخاطب

(۲) زیاده‌روی شاعر در توصیف وقار و سرعت عمل ممدوح

(۳) وصف سیر و تلاش شتابزده و نامتعادل روح انسان

٥٣ **اشارة به ناپایداری روزگار وصال**

#### مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها:

نکوهش غرور و تکبر و توصیه به تواضع و فروتنی

٥٤ **در بیت صورت سؤال، مفهوم غرور و خودستایی دریافت می‌شود،**

اما مفهوم مقابل آن؛ یعنی تواضع و فروتنی و افتادگی (دوری از تکبر) در ابیات

گزینه‌های (۱)، (۲) و (۴) بیان شده است. در بیت گزینهٔ (۳) شاعر با وجود

درماندگی و ناتوانی آرزوهای دور و درازی در سر دارد.

٥٥ **گزینه‌های (۱)، (۲) و (۴) به خلقت انسان از خاک اشاره دارند،**

ولی گزینهٔ (۳) اشاره به حتمی بودن مرگ و ناپایداری دنیا دارد.

٥٦ **مفهوم بیت سؤال و گزینهٔ (۲) ناتوانی از توصیف خدواند است.**

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) شاعر از ناتوانی از وصف پیامبر (ص) سخن می‌گوید.

(۳) ناتوانی از توصیف جود و بخشش است.

(۴) ناتوانی از توصیف حسن یار است.

٥٧ **مفهوم بیت سؤال و گزینهٔ (۲) آشکار شدن چهره یار با فرارسیدن**

بهار است.

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) نکوهش هستی و جسم که همچون حجاب است.

(۳) اوست که چهره زیبارویان بهشتی و عروسان بهاری را آشکار می‌کند.

(۴) سرخی چهره یار از اشک خونین اوست.

٥٨ **مفهوم بیت سؤال و موارد (الف) و (ج) روزی‌رسان بودن خداوند است.**

(ب) علت روزی یافتن دهانی پاک چون صدف است.

(د) علت روش‌بودن ماه، لطف و احسان خورشید است.

٥٩ **مفهوم بیت سؤال و گزینه‌های (۲)، (۳) و (۴) غرور و تکبر و خودبرتری‌بینی است.**

مفهوم گزینهٔ (۱): شاعر خود را پنهان و حیران در درگاه یار می‌بیند. (یکتا:

به معنای تنها است)

٦٠ **مفهوم بیت سؤال غرور و خودبرتری‌بینی است و مفهوم مقابل آن**

تواضع و فروتنی است و این مفهوم در گزینهٔ (۳) تکرار شده است.

#### بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) غرور و خودبرتری‌بینی

(۲) تأکید بر بی‌نظیر بودن ممدوح

(۴) تأکید بر سختی فراق و بی‌توجهی معشوق به عاشق